

и противны едни на други ся намиратъ. За да ся увѣримъ на това, що говоримъ, виждь въ 56 страницѣ на писмовника на Добраго до колко раздѣленія и подраздѣленія сѣ натрупаны, гдѣто ученикътъ ще научи сборъ отъ празны думы а друго нищо.

ЗА ХАРАКТЕРЫТЫ НА СЛОВОТО.

Высокій Характесъ.

144. По-горѣ ся рѣче, какво нѣщо е стиль-тъ, а сега идемъ да кажемъ, че отъ начина на израженіе мыслить, той пріема нѣкои особы отличительны чърты, конто наричатъ *характеры*. Тия характеры можемъ ги раздѣли на три по-главны: на высокъ или великолѣпнѣ, на легкъ или простъ, на гладкъ или красивъ.

145. Всякогажъ характерътъ на словото трѣбва да е съобразенъ съ прѣдмѣта, за който ся пише или говори. Тѣй на примѣръ другъ трѣбва да бѣде стильтъ или характерътъ, кога пишемъ за исторически прѣдмѣты, другъ за епис-тимонически, а другъ за риторически и проч.

146. Слѣдователно высокій характеръ е свойственъ на высокы прѣдмѣты и приключенія. Въ Библиѣтъ, въ книги-ты на Давида, Иова и Исаіа ся намиратъ изобилны образъ отъ высокы характеры. Всичкій 103 Псаломъ е пѣлнѣ съ высотъ и великолѣпіе: ето какъ ся говори въ него за Бо-жіето величіе и могущество: *ѡдѣжайсѣ свѣтомъ ѣкв ризою; простирай нѣбо ѣкв кожу; Покривай, водами превѣспреннаа своѣ; полагай ѡблаки на восхожденіе свое, ходай на крылѣ вѣтрению; творай ѡнгелы своѣ дѹхи, и слуги своѣ пламень ѡгненный; Основай землю на твѣрды ѣѣ и непрклонитсѣ во вѣккѣ вѣка*

Призирай на зѣмлю, и творай ю трастисѣ; прикасай сѣ горамъ и дымѣтсѣ.

147. Отъ горѣрѣченыты е очевидно, че характерътъ е като едно облѣкло, и като краска, приличны на высотѣтъ на прѣдмѣта. И тѣй высотата на прѣдмѣта и высотата на стильтъ, съ който го прѣдставляваме, съставляватъ высокыя характеръ.